

[Palle Simonsen]

sætte med at fremsætte sine ønsker om økonomisk demokrati, som det også blev gjort her i dag. Man fornemmede ligesom hos arbejdsministeren, at der var et ønske om, at i forbindelse med en kommende overenskomstforhandling skulle man have en løsning på medejendomsretsproblemet, som det nu hedder. Jeg tror ikke, der er nogen, der forestiller sig, at indholdet vil være ændret, selv om der er kommet en anden etikette på. Hvordan skulle virksomhederne kunne tro på investeringer i fremtiden, hvis man har et forslag som det, regeringen har lagt frem gennem tiden omkring økonomisk demokrati? Det er faktisk utænkeligt. Derfor er det efter vor opfattelse meget vigtigt, at denne diskussion bliver lagt til side endnu en gang.

Ministeren har i sin redegørelse også omtalt en række af problemerne omkring de arbejdsløse. Ministeren har bl. a. udtalt, at Danmark har verdens bedste arbejdsløshedsforsikringsystem. Jeg er under alle omstændigheder enig med ministeren i, at vi har verdens mest ambitiøse arbejdsløshedsforsikringsystem. Om det virker efter hensigten, vil jeg ind imellem sætte et spørgsmålstegn ved. Men nu vel, når vi i dag skal drøfte de arbejdslediges situation, så vil jeg i hvert fald være enig med ministeren i, at vi behøver ikke at have nogen dårlig samvittighed på dette område, for vi har et ydelsesomfang, som ingen andre lande har.

Jeg vil også meget gerne tilslutte mig ministerens synspunkter om, at man ikke skal fjerne 26 ugers reglen. Det, det drejer sig om, er stadig væk, at de arbejdsledige er til rådighed for arbejdsmarkedet. I det øjeblik man forlænger perioden, fjerner 26 ugers regel osv., ja, så vil det i virkeligheden bare være et ganske almindeligt socialt system, hvor man får ydelser fra det offentlige, når man ikke har arbejde. Det er noget meget afgørende at holde fast i.

Vi håber også, at det forslag, der nu er vedtaget i folketinget, om en effektivisering af arbejdsformidlingen vil komme til at virke på en sådan måde, at det bliver muligt at få flere i arbejde, og at det bliver lettere for virksomhederne at skaffe den arbejdskraft, man ønsker.

Det glædede mig trods alt, at ministeren erkendte, at der er virksomheder, der ikke kan skaffe den nødvendige arbejdskraft, til trods for at statistikken siger, der er 212.000

arbejdsløse. Jeg skal ikke gå dybt ind i denne diskussion, men bare sige, at det er vitterlig et stort problem, og det er selvfølgelig uforståeligt for mange virksomheder, at man ikke kan få den nødvendige arbejdskraft, når man har brug for den. Det er for folketinget et problem, at vi ikke har kunnet løse problemerne på en sådan måde, at virksomhederne i den beskæftigelsessituation, som statistikken viser, kan få den arbejdskraft, de skal bruge.

Ministeren har talt om en forbedring af statistikken i denne forbindelse. Det har ministeren gjort flere gange siden sin tiltræden, og jeg håber, det lykkes for ministeren at nå frem til, som det blev bebudet i dag, at vi fra 1979 får et moderne system på arbejdsløhedsområdet. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at ikke alle de 212.000 er til rådighed for arbejdsmarkedet, det har jeg også indtryk af at ministeren i virkeligheden inderst inde er, selv om han måske ikke vil erkende det. Det er nødvendigt, for at vi kan føre en realistisk debat om disse problemer, at vi får nogle klare tal for, hvor mange der reelt er til rådighed for arbejdsmarkedet. Derfor vil vi gerne presse ministeren til at få denne statistik til at fungere så hurtigt som overhovedet muligt.

Min konklusion på dette indlæg skal være den enkle, at jeg synes, vi har lov til her fra folketingets side at fastslå, at med de love, vi har med hensyn til vilkårene for de arbejdsledige, behøver vi ikke at have nogen dårlig samvittighed; her har man faktisk gjort, hvad der har været muligt. Det, vi derimod ikke har gjort, er en tilstrækkelig indsats for at forbedre virksomhedernes konkurrencevilkår. Det, der derfor bør ske omkring arbejdsløshedsproblemet, er nye tiltag, det er nye forslag, så erhvervslivet får en tro på fremtiden og kan investere i nye arbejdspladser, så vi så hurtigt, som det er gørligt, vil kunne nå frem til at få flest muligt i beskæftigelse.

Melchior (CD):

Uden hoveren hverken i stemmeføring eller ordvalg vil jeg tillade mig at erindre om, at CD og ikke mindst vort partis formand, hr. Erhard Jakobsen, har haft ret forud for adskillige valg, når han og vi har sagt, at der er ingen, der på sandfærdigt grundlag kan påtage sig at afskaffe arbejdsløsheden som sådan. Mange er gået til valg på, at det skul-